

2.12.2025

EOAK/6934/2024

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Maija Sakslin

Esittelijä: Vanhempi oikeusasiamiehensihteeri Juha-Pekka Konttinen

ASUMISPALVELUYKSIKÖN VALINTAA KOSKEVA PÄÄTÖKSENTEKO

Tiivistelmä

Kantelijan kehitysvammainen tytär oli jonottanut paikkaa asumisyksiköstä. Toive kyseisestä paikasta oli kirjattu hänen palvelusuunnitelmiinsa. Kantelijan mukaan viranomainen ei voi luottamuksensuojan vuoksi vaihtaa mielipidettään luvatusa asumisjärjestelystä. Apulaisoikeusasiamies totesi, että mikäli hyvinvointialue tekee myönteisen päätöksen palvelun järjestämisestä mutta asettaa hakijan jonoon odottamaan sopivaa tai toiveiden mukaista asumispaikkaa (päättöksen täytäntöönpanoa), on kyse asiakkaan näkökulmasta kielteisestä ratkaisusta. Tässä tilanteessa on asiakkaan oikeusturvan toteutumiseksi tärkeää, että hän saa kielteisen päätöksen siltä osin kuin päätöstä ei ole voitu panna täytäntöön. Viime kädessä tuomioistuin arvioi, onko hyvinvointialueen päätös asumispalvelusta ja -paikasta ollut lainmukainen. Asiakassuunnitelmalla on korostettua merkitystä päätöksenteossa. Tästä huolimatta asiakassuunnitelman kirjaukset eivät perusta asiakkaalle samanlaista varsinaista luottamuksensuojaa – oikeudellisesti perusteltua odotusta – kuin tehdyt hallintopäätökset. Toimenpiteenään apulaisoikeusasiamies saattoi hyvinvointialueen tietoon päätöksessä esitetyt näkökohdat.

1 KANTELU

Kantelija arvosteli hyvinvointialueen menettelyä aikuisen kehitysvammaisesta tyttärensä palveluasumisen järjestämistä ja erityisesti asumispalveluyksikön valintaa koskevassa asiassa.

Kantelija oli tyytymätön siihen, että hän sai 29.11.2024 hyvinvointialueen sosiaaliohjaajalta kielteisen ilmoituksen ja 13.12.2024 kielteisen päätöksen tyttärensä palveluasumisen järjestämisestä asumisyksikössä. Kantelijan mukaan hänen tyttärensä oli jonottanut ensimmäisellä sijalla kyseistä paikkaa vuodesta 2021 lähtien ja toive oli kirjattu hänen palvelusuunnitelmiinsa. Kantelun mukaan viranomainen ei voi luottamuksensuojan vuoksi vaihtaa mielipidettään luvatusa asumisjärjestelystä.

Kantelijan vastineessa arvosteltiin vielä sitä, että vammaispalvelun viranhaltijat eivät tavanneet asiakasta riittävän nopeasti asumispaikkaa koskevan kielteisen ilmoituksen jälkeen.

2 SELVITYS

2.1 Saatu selvitys

Kantelun johdosta hyvinvointialue antoi 28.1.2025 päivätyn selvityksen ja lausunnon.

Kantelija antoi 16.2.2025 päivätyn vastineensa.

2.2 Selvityksen keskeinen sisältö

Selvityksen mukaan asiakkaan vuonna 2021 esittämästä asumispaikkavaatimuksesta ja jonoon asettamisesta ei tehty viranhaltijan päätöstä. Asiakkaan toive asumisyksiköstä kirjattiin kuitenkin hänen palvelusuunnitelmiinsa ja asiakaskertomuksiinsa.

Syksystä 2021 lähtien – noin kahden vuoden ajan – asiakas asui yksityisessä vuokra-asunnossa muun muassa omaishoidon ja henkilökohtaisen avun turvin. Selvityksen mukaan 13.10.2021 asiakkaalle tarjottiin vapautunutta ei-keittiöllistä asuntoa asiakkaan toiveena olevasta asumisyksiköstä, mutta tuolloin asiakas ei ottanut tarjottua asuntoa vastaan. Selvityksen mukaan hyvinvointialue päätyi järjestämään asiakkaalle riittävät ja sopivat asumispalvelut toisella paikkakunnalla sijaitsevassa palvelukodissa joulukuusta 2023 lähtien.

Asiakkaan toiveena olevan asumisyksikön asukasvalinnassa vuonna 2024, hyvinvointialueen sosiaalityössä ja -ohjauksessa jouduttiin pohtimaan, kuka asiakkaista tarvitsee paikkaa eniten. Kantelijan tytär oli keskusteluissa mukana, mutta hänet asetettiin edelleen ”jonoon”, koska hyvinvointialue ei voinut tällä kertaa paikkaa hänelle tarjota. Selvityksen mukaan jonossa ei ollut paikkajärjestystä, mikä oli tuotu esille niin asiakkaalle kuin hänen äidilleenkin useaan otteeseen.

Kun kantelija ilmaisi tyytymättömyytensä sosiaaliohjaajan ilmoitukseen asukasvalinnasta, viranhaltija teki 13.12.2024 päätöksen, jolla hylättiin hakemus ympärivuorokautisesta palveluasumisesta asiakkaan toiveen mukaiseen asumisyksikköön. Päätöksessä tuotiin esille muun muassa se, että ympärivuorokautiseen palveluasumiseen oikeutetulla henkilöllä ei ole subjektiivista oikeutta vaatia palveluasumisen järjestämistä haluamallaan tavalla, mutta hänen toiveensa otetaan palveluasumista järjestettäessä huomioon. Päätöksen mukaan asiakas oli edelleen listalla toivomaansa asumisyksikköön.

Hyvinvointialueen lausunnon mukaan asiakkaan asumisen vaihtoehtoja oli vuosien varrella selvitetty useasti yhdessä hänen vanhempiansa ja yhteistyötahojen kanssa ottaen huomioon palvelujen järjestämistä koskevat suunnitelmat. Asiakkaan ja hänen äitinsä mielipiteet ja toiveet asumisen osalta olivat eri aikoina vaihdelleet. Lausunnon mukaan itse jonottamispäätös toivottuun yksikköön olisi siten jouduttu purkamaan asiakkaan ja hänen äitinsä omien valintojen vuoksi useampaan kertaan.

3 RATKAISU

3.1 Oikeusasiamiehen tehtävät ja tutkinnan rajaus

Perustuslain 109 §:n 1 momentin mukaan oikeusasiamiehen tulee valvoa, että tuomioistuimet ja muut viranomaiset sekä virkamiehet, julkisyhteisön työntekijät ja muutkin julkista tehtävää hoitaessaan noudattavat lakia ja täyttävät velvollisuutensa. Tehtäväänsä hoitaessaan oikeusasiamies valvoo perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutumista.

Oikeusasiamies ei voi arvioida yksittäistapauksessa sitä, onko vammaiselle henkilölle suunniteltu tai järjestetty asumispalvelu hänen tarpeisiinsa ja elämäntilanteensa nähden riittävä ja sopiva. Kysymys palveluasumisen (nykyisin vammaispalvelulain mukainen asumisen tuki) myöntämisestä ja valitusta järjestämistavasta ja -paikasta kuuluvat viime kädessä tuomioistuimen arvioitaviksi. Oikeusasiamies ei hänelle kuuluvan laillisuusvalvonnan puitteissa voi toimia lakiin perustuvan muutoksenhakujärjestelmän korvaavana eikä sitä täydentävänä vaihtoehtona. Oikeusasiamies ei siten voi muuttaa tai kumota viranomaisen ja tuomioistuimen päätöksiä.

Laillisuusvalvojana tehtäväni ei siis ole arvioida, miten ja missä kantelijan tyttären palveluasuminen ja siihen liittyvät muut erityispalvelut olisi milloinkin tullut järjestää. Viime kädessä nämä asiakysymykset on siis mahdollista saattaa toimivaltaisen tuomioistuimen arvioitavaksi.

Tehtäväkseni jää seuraavassa arvioida sosiaalihuollon viranomaisen menettelyä asian käsittelyssä.

3.2 Oikeudellisen arvioinnin lähtökohdat

Perustuslain 21 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsiteltyksi asianmukaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa sekä oikeus saada oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan koskeva päätös tuomioistuimen tai muun riippumattoman lainkäyttöelimen käsiteltäväksi.

Sosiaalihuoltolain 30 §:n 1 momentin mukaan asiakkaalla on oikeus saada sosiaalihuollon toteuttajalta laadultaan hyvää sosiaalihuoltoa ja hyvää kohtelua ilman syrjintää. Asiakasta on kohdeltava siten, että hänen vakaumustaan ja yksityisyyttään kunnioitetaan eikä hänen ihmisarvoaan loukata. Pykälän 2 momentin mukaan sosiaalihuoltoa koskevia päätöksiä ja ratkaisuja tehtäessä ja sosiaalihuoltoa toteutettaessa on ensisijaisesti otettava huomioon asiakkaan etu.

Sosiaalihuoltolain 39 §:n 1 momentin mukaan palvelutarpeen arviointia on täydennettävä asiakkaalle laadittavalla asiakassuunnitelmalla tai muulla vastaavalla suunnitelmalla, jollei suunnitelman laatiminen ole ilmeisen tarpeetonta. Suunnitelma on laadittava, jollei siihen ole ilmeistä estettä, yhdessä asiakkaan kanssa.

Sosiaalihuoltolain 45 §:n 1 momentin mukaan asiakkaalla on oikeus saada kirjallinen päätös sosiaalipalvelujen järjestämisestä. Kiireellisiä toimenpiteitä koskeva asia on käsiteltävä ja päätös tehtävä käytettävissä olevien tietojen perusteella viipymättä siten, ettei asiakkaan oikeus välttämättömään huolenpitoon ja toimeentuloon vaarannu. Muissa kuin kiireellisissä asioissa päätös on tehtävä ilman aiheetonta viivytystä sen jälkeen, kun asia on tullut vireille.

Sosiaalihuoltolain 45 §:n 2 momentin mukaan päätös on toimeenpantava kiireellisissä tapauksissa viipymättä ja muissa kuin kiireellisissä tapauksissa ilman aiheetonta viivytystä. Päätös on kuitenkin toimeenpantava viimeistään 3 kuukaudessa asian vireille tulosta. Aika voi olla tätä pidempi, jos asian selvittäminen erityisestä syystä vaatii pidempää käsittelyaikaa tai toimeenpanon viivästymiselle on muu asiakkaan tarpeeseen liittyvä erityinen peruste.

Säännöksen perustelujen (HE 164/2014 vp s. 138) mukaan säännöksen muotoilu jättäisi kunnille riittävästi harkinnanvaraa erilaisten tapausten varalle ja turvaisi samalla asiakkaiden etua. Jos palvelua ei olisi mahdollista saada säädetyssä kohtuullisessa ajassa, olisi asiakkaalle annettava kielteinen päätös, josta olisi mahdollisuus valittaa.

Sosiaalihuoltolain 45 §:n 4 momentin mukaan, jos asiakassuunnitelmaan kirjatusta sosiaalipalvelujen kokonaisuudesta poiketaan, poikkeaminen on perusteltava päätöksessä.

Sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (sosiaalihuollon asiakaslaki) 8 §:n 1 momentin mukaan sosiaalihuoltoa toteutettaessa on ensisijaisesti otettava huomioon asiakkaan toivomukset ja mielipide ja muutoinkin kunnioitettava hänen itsemääräämisoikeuttaan. Pykälän 2 momentin mukaan asiakkaalle on annettava mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa palvelujensa suunnitteluun ja toteuttamiseen.

Hallintolain 6 §:n mukaan viranomaisen on kohdeltava hallinnossa asioivia tasapuolisesti sekä käytettävä toimivaltaansa yksinomaan lain mukaan hyväksyttäviin tarkoituksiin. Viranomaisen toimien on oltava puolueettomia ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Niiden on suojattava oikeusjärjestyksen perusteella oikeutettuja odotuksia.

3.3 Arviointi

3.3.1 Asumispaikan valintaa koskeva asia

Arvioitavanani on päätöksentekoa koskevat kysymykset asiakkaan asumispalvelupaikan valinta- ja jonotustilanteessa. Tarkastelen myös palvelusuunnitelmaan (asiakassuunnitelma) tehtyjen kirjausten ja luottamuksensuojan merkitystä asiassa.

Saamastani selvityksestä ilmeni, että asiakkaan vuonna 2021 tekemästä asumispaikkavaatimuksesta ja jonoon asettamisesta ei ollut tehty oikaisuvaatimuskelpoista viranhaltijan päätöstä. Asiakkaan toive kyseisestä asumisyksiköstä oli kirjattu palvelusuunnitelmiin. Joulukuussa 2023 hyvinvointialue myönsi erityishuolto-ohjelmaan kirjatun ympärivuorokautisen palveluasumisen palvelusetelillä. Selvityksen mukaan palveluasuminen toteutettiin asiakkaalle sopivassa yksikössä mutta paikka ei ollut asiakkaan ensisijaisen toiveen mukainen. Asiakkaan edustajan hakemuksen johdosta joulukuussa 2024 hyvinvointialue teki hylkäävän päätöksen asumispalvelun järjestämisestä asiakkaan toiveena olevassa yksikössä. Käytettävissäni olevasta selvityksestä ei ilmennyt, oliko tähän viimeiseen päätökseen haettu muutosta.

Totean, että hyvinvointialueella on harkintavaltansa rajoissa oikeus päättää vammaiselle henkilölle järjestetyn palveluasumisen järjestämistavasta ja -paikasta. Harkinnassaan hyvinvointialueen tulee kuitenkin ottaa huomioon asiakkaan etu, mielipiteet ja toiveet. Kuten edellä on todettu, palvelun järjestämistapaa ja -paikka koskeva asia on mahdollista saattaa viime kädessä tuomioistuimen arvioitavaksi. Oikeusasiamies ei voi ottaa kantaa asumispalvelua koskevan päätöksen lainmukaisuuteen ja luottamuksensuojan vaikutuksiin tässä yksittäistapauksessa.

Korkeimman hallinto-oikeuden oikeuskäytännön mukaan vammaisella henkilöllä on subjektiivinen oikeus saada palveluasumista, mutta kunnalla (nykyisin hyvinvointialue) on harkintavalta sen suhteen, miten henkilön palveluasuminen järjestään. Kunnan tulee kiinnittää huomiota vammaisen henkilön käsityksiin siitä, miten ja missä paikassa palveluasuminen tulisi toteuttaa. Vammaisella henkilöllä ei ole kuitenkaan ehdotonta oikeutta saada palveluasumista järjestetyksi haluamallaan tavalla ja haluamassaan paikassa. Palveluasumista järjestettäessä kunnan on järjestettävä palveluja siinä laajuudessa ja sellaisin muodoin kuin vaikeavammaisen henkilön yksilöllinen palveluasumisen tarve edellyttää (KHO 24.3.2020 T 1357).

Uuden 1.1.2025 voimaan tulleen vammaispalvelulain mukaan palvelut on toteutettava sisällöltään, laadultaan, määrältään ja tuottamistavaltaan vammaisen henkilön yksilöllisen tarpeen ja edun mukaisina. Tarvittavan asumisen tuen (vammaispalvelulaki 18 §) sisällöstä, määrästä ja toteutustavasta päätettäessä on otettava huomioon vammaisen henkilön asiakassuunnitelmaan kirjattu yksilöllinen tuen tarve ja toivomukset sekä asumisen tuen merkitys vammaisen henkilön itsenäiselle elämälle.

Erimielisyystilanteessa ehdottomana edellytyksenä asumispalvelun järjestämispaikkaa koskevan asian eteenpäin saattamiseksi on se, että asiakas saa päätöksen, johon hän voi hakea muutosta. Sosiaalihuoltolain mukaan asiakkaalla on oikeus saada kirjallinen päätös sosiaalipalvelujen järjestämisestä. Päätös on toimeenpantava viimeistään kolmen kuukaudessa asian vireille tulosta.

Asiakkaan oikeusturvan kannalta on tärkeää, että hän saa myönteisen päätöksen siltä osin kuin ratkaisu on hänen kannaltaan myönteinen. Tämä tarkoittaa myönteisen päätöksen saamista siitä, että asiakkaalla on oikeus saada jokin tietty palvelu. Esimerkiksi vammaisella henkilöllä voi olla riidattomasti oikeus vammaispalvelulain mukaiseen asumisen tukeen, vaikka hakemuksen (toivomus) mukaista asumispalvelupaikkaa ei pystyttäisi sillä hetkellä järjestämään.

Mikäli hyvinvointialue tekee edellä kuvatulla tavalla myönteisen päätöksen palvelun järjestämisestä mutta asettaa hakijan kuitenkin jonoon odottamaan sopivaa tai toiveiden mukaista asumispaikkaa (pätöksen täytäntöönpanoa), on kyse tosiasiallisesti asiakkaan näkökulmasta kielteisestä ratkaisusta. Käytännössä tämä ilmenee usein niin, että myönnettyä palvelua ei voida antaa laissa säädetyssä kohtuullisessa ajassa tai asiakkaan toivomana ajankohtana. Tässä tilanteessa on asiakkaan oikeusturvan toteutumiseksi tärkeää, että hän myös tosiasiallisesti saa kielteisen päätöksen siltä osin kuin päätöstä ei ole voitu panna täytäntöön.

Totean asiakassuunnitelman kirjauksista ja luottamuksensuojasta seuraavan.

Pidän myönteisenä ja tarpeellisenä, että asiakkaan yksilölliset tarpeet ja toiveet asumispaikasta oli kirjattu asiakassuunnitelmiin ja -kertomuksiin. Vaikka asiakassuunnitelma ei ole muutoksenhakukelpoinen hallintopäätös, suunnitelmaan tehtävillä kirjauksilla on merkitystä erityisesti asiakkaan oikeusturvan toteutumisen kannalta. Nimittäin, jos asiakassuunnitelmaan kirjatusta palvelukokonaisuudesta (palvelut/tarpeet/toiveet) poiketaan, poikkeaminen on sosiaalihuoltolain 45 §:n 4 momentin mukaan perusteltava päätöksessä. Tässä sosiaalihuoltolain säännöksessä korostetaan asiakassuunnitelman merkitystä päätöksenteossa ja mahdollistetaan asiakkaalle keino saattaa asiakassuunnitelmasta poikkeamiset ja päätöksen perustelut viime kädessä tuomioistuimen arvioitavaksi.

Edellä todetun sosiaalihuoltolain säännöksen perustelujen (HE 191/2022 vp s. 234) mukaan päätöksessä on jo voimassa olevan sääntelyn perusteella perusteltava, jos asiakkaalle ei myönnetä jotakin hänen hakemaansa palvelua. Päätöstä tehtäessä olisi otettava huomioon palvelutarpeen arvioinnissa ja asiakassuunnitelmaa laadittaessa määritellyt henkilön yksilölliset tarpeet ja päätöksen tulee lähtökohtaisesti perustua asiakassuunnitelmaan kirjattuihin palveluihin. Säännöksen tarkoituksena olisi turvata asiakkaan osallistumista omien palvelujensa suunnitteluun ja niistä päättämiseen sekä päätöksentekijän mahdollisuutta varmistaa asiakkaan edun toteutuminen kaikissa tilanteissa. Säännös korostaisi palvelutarpeen arvioinnin ja asiakassuunnitelman merkitystä ja niiden keskinäistä yhteyttä päätöksentekoon ja päätösten toimeenpanoon.

Edellä todetusta huolimatta asiakassuunnitelman ja -kertomuksen kirjaukset (esim. toiveet ja lupaukset) eivät perusta asiakkaalle samanlaista varsinaista luottamuksensuojaa – oikeudellisesti perusteltua odotusta – kuin tehdyt hallintopäätökset.

Hallintolain 6 §:n säännöksen perustelujen (HE 72/2002 vp s. 55–56) mukaan luottamuksen suojaamisen keskeisenä sisältönä on, että yksityisten tulee voida luottaa viranomaisten toiminnan oikeellisuuteen ja virheettömyyteen sekä viranomaisten tekemien hallintopäätösten pysyvyyteen. Viranomaisten esittämät käsitykset tai lupaukset hallinnon asiakkaille eivät kuitenkaan saa aikaan sellaista oikeudellisesti perusteltua odotusta, johon voitaisiin vedota.

Kiinnitin vielä huomiota siihen, että asiakkaan 1.12.2023 alkanut ympärivuorokautinen palveluasuminen oli erityishuolto-ohjelman mukaan toteutettu palvelusetelillä nimeämättä asumispalveluyksikköä. Havaitsin, että myös aiemmin asiakkaalle 20.4.2020 tehdyssä erityishuolto-ohjelmassa oli myönnetty tehostettu palveluasuminen kehitysvammaisten asumispalvelujen palvelusetelillä. En ole pyytänyt hyvinvointialueelta erillistä selvitystä vammaisten asumispalvelujen toteuttamistavasta ja palvelusetelikäytännöistä. Tästä syystä esitän vain yleisellä tasolla seuraavat näkökohdat.

Palvelusetelijärjestelmän perusajatuksen mukaan asumispalvelun myöntäminen palvelusetelillä tarkoittaa sitä, että vammaisen asiakkaan tehtäväksi jää valita itsenäisesti tai edustajansa avustuksella hyvinvointialueen hyväksymien asumispalveluntuottajien listalta sopivaksi katsomansa palveluntuottaja ja asumisyksikkö. Palvelusetelilainsäädännön mukaan hyvinvointialue ei ole sopimussopuoli palvelusetelillä järjestettävissä palveluissa, vaan sopimussuhde muodostuu palvelusetelin saaneen asiakkaan ja hyvinvointialueen hyväksymän palvelusetelituottajan välille. Tätä sopimussuhdetta koskevat sopimuksen sisällön mukaan määräytyvät kuluttajaoikeuden ja sopimusoikeuden säännökset ja oikeusperiaatteet.

Käytännössä edellä sanottu tarkoittaa sitä, että palveluntuottajat voivat siis itse valita sopimuskumppaninsa eli ne asiakkaat, joiden kanssa sopimus asumispalvelun tuottamisesta tehdään.

Palvelusetelilain 6 §:n 1 momentin mukaan asiakkaalla on oikeus kieltäytyä hänelle tarjotusta palvelusetelistä, jolloin hyvinvointialueen tulee ohjata hänet hyvinvointialueen muilla tavoin järjestämien palvelujen piiriin (esimerkiksi ostopalvelu tai hyvinvointialueen oma palvelutuotanto).

Totean vielä yleisesti seuraavan.

Palvelusetelin tarkoituksena on osaltaan tukea ja edistää sosiaalihuollon asiakkaan valinnanvapautta ja lisätä asiakkaan oikeuksia päättää hänelle myönnetyn palvelun toimenpanosta. Kyse on siis myös asiakkaan osallistumisoikeuksien edistämisestä.

Kun palvelun hakijana on sosiaalihuoltolain tarkoittama erityistä tukea tarvitseva henkilö, jolla on vaikeuksia asioida viranomaisessa tai joka ei pysty hahmottamaan vahvankaan sosiaalityön ohjauksen tai hänelle annetun selvityksen avulla sosiaalihuollon palvelujärjestelmiä ja toisaalta omia oikeuksiaan, voidaan hyvin perustein katsoa, ettei palveluseteli sovellu tällaisessa tilanteessa sellaiseksi palvelun järjestämistavaksi, jossa olisi otettu huomioon asiakkaan yksilölliset olosuhteet.

Palvelusetelilain tarkoittama asiakkaan kieltäytymismahdollisuus ei ole näistä syistä myöskään välttämättä aito, varsinkaan jos asianosainen ei pysty ymmärtämään palvelusetelin oikeusvaikutuksia tai hänelle esitettyjen vaihtoehtojen merkitystä. Tämä saattaa johtaa myös siihen, että asiakkaan yksilöllisten tarpeiden mukaisen ja sopivan asumispalvelupaikan löytäminen saattaa olla hankalaa tai mahdotonta ilman sosiaalihuollon viranomaisen tukea ja ohjausta.

Nähdäkseni varsinkin edellä kuvaamissani tilanteissa saattaa olla erityistä tukea tarvitsevien asiakkaiden oikeusturvan toteutumisen kannalta ongelmallista, jos vaativat ja laajat sosiaalihuollon palvelukokonaisuudet – kuten esimerkiksi kehitysvammaisten asumispalvelut – järjestetään pääsääntöisesti palvelusetelillä.

3.3.2 Tapaamisen järjestäminen ja asiakassuunnitelman päivittäminen

Kantelija arvosteli sitä, että vammaispalvelun viranhaltijat eivät tavanneet asiakasta riittävän nopeasti asumispaikkaa koskevan kielteisen ilmoituksen jälkeen. Kantelun mukaan asiakassuunnitelmaa ei ollut myöskään viipymättä päivitetty.

Saamani selvityksen valossa en ole havainnut, että viranhaltijat olisivat näissä asioissa ylittäneet tai käyttäneet väärin harkintavaltansa. Tästä syystä asia ei tältä osin johtanut toimenpiteisiin.

4 TOIMENPITEET

Sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen järjestämisvastuu siirtyi sosiaali- ja terveystalouden kuntayhtymältä 1.1.2023 alkaen hyvinvointialueelle. Laillisuusvalvojana en voi enää kohdistaa toimenpiteitäni ja antaa hallinnollista ohjausta tässä asiassa kuntayhtymälle – esimerkiksi päätöksenteon osalta.

Edellä todetun vuoksi tyydyn saattamaan hyvinvointialueen tietoon edellä kohdassa 3.3.1 esittämäni näkökohdat lähettämällä sille jäljennöksen tästä päätöksestäni.